

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 25 juni 1887, kl. 6 e. m.

Memorial i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande 10:de och 14:de punkterna af Bevillningsutskottets betänkande n:o 5, angående vissa delar af tullbevillningen.

Vid behandlingen af utskottets ofvannämnda betänkande hafva Riksdagens kamrar, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, stannat i olika beslut i afseende å de två punkter, hvilka här nedan omförmälas.

1:o.

I 10:de punkten behandlades två uti motioner till Andra Kammaren framställda yrkanden om höjning af tullen å ost, nemligen af herr *A. G. Björkman* uti hans motion, n:o 51, till 15 öre, och af herr *J. Ohlsson* i Stockholm, uti motionen n:o 121, till 25 öre för kilogram.

Utskottet hemställde i afseende härå, att, med afslag å ifrågavarande yrkanden, den nu förekommande tullen å ost måtte oförändrad bibehållas.

Denna utskottets hemställan har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren med afslag å utskottets hemställan, beslöt höja tullen å ost till 20 öre för kilogram.

För frågans afgörande genom gemensam omröstning jemlikt 71 § Regeringsformen och 65 § Riksdagsordningen får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

Bih. till Riksd. Prot. 1887. B. 5 Saml. 1 Afd. 9 Häft.

»Den, som i likhet med Första Kammaren vill, att tullen å ost skall bibehållas vid dess nuvarande belopp, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutit, att tullen å ost skall höjas till 20 öre för kilogram.»

2:o.

I sammanhang med 14:de punkten, deruti utskottet anmält sig icke hafva funnit skäl att uti behandlade delar af tulltaxan och dervid fogade underrättelser föreslå någon ytterligare ändring, hafva kamrarne till behandling förehaft ett af herr *Ahlström* med flere reservanter emot utskottets betänkande framställt förslag, att Riksdagen behagade i skrifvelse till Konungen anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta föranstalta en saklig utredning af de fakta, hvilka böra ligga till grund för en behöflig revision af tullagstiftningen till vinnandet af största möjliga följdriktighet och likformighet i dess olika delar.

Detta förslag till aflåtande af skrifvelse har Första Kammaren afslagit men Andra Kammaren bifallit; och lär, vid sådant förhållande, och då någon sammanjemkning af dessa kamrarnes beslut icke synes utskottet kunna ifrågakomma, Andra Kammarens ifrågavarande beslut böra anses hafva, jemlikt 63 § riksdagsordningen, förfallit, hvilket utskottet får för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 25 juni 1887.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.